

Nss neshledal námitku tuto důvodnou.

Podle § 76 odst. 1 zák. č. 153/1923 Sb. platí pro nároky na odpočivné požitky gážistů býv. rak. a uher. četnictva, jimž byly jako takovým přiznány odpočivné požitky státem rak. nebo uher. — mezi tyto poslední spadá i st-1 — obdobně ustanovení zák. č. 194/1920 Sb. s tím, že pravomoc mno, tamtéž uvedená, stran četnických gážistů se vyhrazuje min. vnitra.

Z ustanovení tohoto je zřejmo, že příslušným k rozhodování o nárocích podle § 76 odst. 1 cit. zák. je min. vnitra. Stanoví-li dále § 76 odst. 3 cit. zák., že nároky podle odstavce prvního jest uplatniti přihláškou (žádostí) ve lhůtě 6 měsíců od vyhlášení tohoto zák., a není-li stanoveno, že místem podacím pro přihlášky takové jest některý jiný úřad, než který o přihláškách těch rozhoduje, pak dlužno souditi, že místem podacím pro přihlášky (žádosti) podle § 76 odst. 3 cit. zák. jest tentýž úřad, který o přihláškách těch rozhoduje, tedy min. vnitra. K min. vnitra však st-1 podle spisů správních podal přihlášku, resp. žádost ve smyslu § 76 odst. 1 a 3 cit. zák. teprve v r. 1933, kdežto okolnost, kdy podal žádost za přiznání odpočivných požitků u gřř v Bratislavě, které mu také vyplácelo jenom zálohy na vrub státu maďarského, jest pro posouzení věci zcela nerozhodná, poněvadž gřř nebylo místem podacím pro žádosti tohoto druhu. Nemusí proto nss ani zkoumati, zda i žádosti, které st-1 podával u gřř, resp. které z těchto žádostí byly podány ve lhůtě § 76 odst. 3 cit. zák.

Ježto stížnost jiných, náležitě konkretisovaných námitek neuplatňuje, nemohl nss otázku st-lova nároku s hlediska jiných zákonných ustanovení vůbec zkoumati. Slušelo proto stížnost zamítnouti.

Č. 12.120.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: * V řízení ukládacím o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti podle vl. nař. č. 143/1922 Sb. lze účinně doručovati manželu zcizitelčinu, i když není jejím vykázaným zmocněncem.

(Nález ze dne 7. listopadu 1935 č. 19.258/35.)

Prejudikatura: Boh. A 4635/25.

Věc: Alžběta D. v N. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Při vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí vzal úřad za hodnotu nabývací obnos 17.800 Kč s odůvodněním, že st-lka nepodala námitek proti hodnotě úřadem jí oznámené podle § 17 dávk. prav. St-lka v odvolání namítala, že oznámení ono nebylo doručeno k jejím rukám, nýbrž jejímu manželu, který doručenkou jejím jménem podepsal. Odvolání to bylo v konečné instanci žal. úřadem zamítnuto s odůvodněním, že doručení manželu zcizitelky jest pro tuto účinné, i když není vykázaným zmocněncem své manželky.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost tvrdí, že doručení musí se státi k vlastním rukám strany, poněvadž manžel nikde podle zák. manželku nezastupuje, leč jen pokud se týče řádného hospodaření, nikoli však v tak důležitém řízení jako jest řízení o dávce.

Stížnost neshledal nss důvodnou. Nss již v nál. Boh. A 4635/25 vyslovil a odůvodnil právní náhled, že doručení výměru, vydaného v ukládacím řízení o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí úřadem vyměřujícím, třeba i pod sankcí prekluse, manželu zcizitelčinu, i když není vykázaným zmocněncem své manželky, jest proti manželce účinná. Nález onen založen jest sice na ustanoveních dávk. řádu č. 545/1920 Sb., poněvadž však ustanovení o doručování, obsažené v tomto řádě, jest obsahově stejné s ustanovením § 18 dávk. prav. č. 143/1922 Sb., setrvává nss na náhledu výše uvedeném i v tomto případě, který jest řešiti podle pravidel posléze citovaných.

Č. 12.121.

Dávka ze zábav: I. Pro otázku, je-li film »kulturně-výchovným«, rozhoduje prohlášení censury. — II. I promítání kulturně-výchovného filmu Nár. jednotou severočeskou může býti osvobozeno od dávky podle § 3 č. 1 dávk. prav. z r. 1928.

(Nález ze dne 7. listopadu 1935 č. 19.259/35.)

Prejudikatura: Boh. A 2874/23, 3943/24.

Věc: Město J. proti okresnímu úřadu v Jablonci n. N. (za zúč. místní odbor Národní jednoty severočeské v J. adv. Dr. Josef Schlecht z Prahy) o dávku ze zábav.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Místní odbor Národní jednoty severočeské v J. žádal, aby film »Zapadlí vlastenci« osvobozen byl od dávky ze zábav, a předložil censurní list, podle něhož film ten byl prohlášen za kulturně-výchovný. Městská rada a městské zastupitelstvo v J. žádosti té nevyhovělo, avšak žal. úřad nař. rozhodnutím osvobození od dávky přiznal z těchto důvodů: V daném případě se jedná o promítání zvukového filmu »Zapadlí vlastenci«. Poněvadž tento film byl censurním filmovým sborem min. vnitra prohlášen kulturně-výchovným, nelze pochybovati, že sám o sobě dávce ze zábav nepodléhá, neboť mu svědčí právní domněnka, že je kulturně-výchovný podle § 3 č. 1 dávk. prav., když byl za takový prohlášen. V tomto směru je rozhodnutí censurního sboru závazné, což vyplývá i z kategorického znění § 3 č. 1 dávk. prav., a sice ze slov: »dávce nejsou podrobeny filmy, jež jsou censurou prohlášeny za kulturně-výchovné«. Pokud se týče osoby podnikatele, uvádějí dávková pravidla úřady, školy a podniky vědecké, umělecké atd. Tento výpočet je nesporně demonstrativní, takže řadu podnikatelů možno rozšířiti i na subjekty zde uvedené, jestliže slouží účelům vědeckým, vzdě-